

Naturalisatie van Arlt, Rose Eleonore Margarete
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Rose Eleonore Margarete Arlt en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Rose Eleonore Margarete Arlt, van echt gescheiden van Ernst Adolf Wallach. Zij werd in 1907 te Essen in Duitsland geboren en woont sedert 1933 in ons land. Verzoekster heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Als manicure en pedicure verdient zij het brood.

De staatloze verzoeker Arnoldus Wilhelmus Brans, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1898 te Herwen en Aerdt (Gelderland) geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Tijdens de oorlogsjaren verbleef hij gedurende drie jaren in het concentratiekamp Buchenwalde, wegens hulp aan Joodse landgenoten. Als hotelhouder voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Tsjechoslowaakse verzoeker Ivo Vladimir Bruza, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1926 te Praag (Tsjechoslowakije) geboren. In 1948 verliet hij zijn vaderland en in 1950 verkreeg hij toestemming zich in ons land te vestigen. Verzoeker kan als ingeburgerd worden beschouwd. Zijn ouders werden reeds genaturaliseerd bij de wet van 23 juli 1957, *Stb.* 307. In 1958 beëindigde verzoeker zijn studie aan de Technische Hogeschool te Delft. Als ingenieur heeft hij genoegzame inkomsten.

Efraim Salman Krochmal, de Oostenrijkse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1888 te Belz (Polen) geboren. Sedert 1946 verblijft hij in ons land. Mede door zijn huwelijk met een van origine Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als bedrijfsleider voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De staatloze verzoeker Cornelis Marijnus van der Meij, genoemd in artikel 1, onder 5, is Nederlander van geboorte. In 1947 verkreeg hij de Amerikaanse nationaliteit, welke hij echter inmiddels — door langdurige afwezigheid — verloor. Verzoeker wil gaarne in zijn oude nationaliteit hersteld worden. Hij woont sedert 1954 weer in Nederland. Als bloembollenkweker en -handelaar heeft hij ruime inkomsten.

De Belgische verzoeker Jonas Pieter Pijpers, genoemd in artikel 1, onder 6, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Verzoekers zoon bezit reeds het Nederlanderschap. Als chef-monteur voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Friedrich Joseph Jacobus Reinecke. Hij werd in 1928 te Rotterdam geboren en heeft met uitzondering van 1944 tot 1947 toen hij gedwongen in Duitsland verbleef, steeds in ons land gewoond. Verzoeker voelt zich Nederlander. Als bedrijfsleider voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Max Erik de Ruiters, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1928 te Djember (Indonesië) geboren en bezat door afstamming de Nederlandse nationaliteit. Aangezien verzoeker in verband met zijn gezondheidstoestand na de vol-

tooiing van zijn in 1947 hier te lande aangevangen studie naar zijn geboorteland wenste terug te keren, opteerde hij in december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Hij is echter niet naar Indonesië vertrokken en zou thans gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Verzoeker hoopt in 1960 zijn studie aan de Technische Hogeschool te Delft te kunnen beëindigen. Hij heeft enig inkomen uit vermogen.

De Duitse verzoeker Gerhard Bernard Johan Somsen wordt voorgedragen in artikel 1, onder 9. Hij werd in 1936 te Aalten geboren en heeft daar steeds gewoond. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Bij Koninklijk besluit van 18 november 1958, nr. 53 werd de Nederlandse nationaliteit verleend aan adressants minderjarige broer en zuster; ook zijn moeder bezit reeds het Nederlanderschap. Als landbouwer heeft verzoeker genoegzame inkomsten.

Tjie Koan The, de Indonesische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1921 te Padang (Indonesië) geboren en woont sedert 1946 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als tandarts voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. De Indonesische verzoekers hetzij omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren, hetzij omdat hiervoor bijzondere redenen aanwezig zijn: de verzoeker genoemd onder 4 omdat hij van oktober 1939 tot mei 1940 zijn dienstplicht vervulde in het Nederlandse leger.

Johan Coenraad Jansen, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1884 te Haarlem geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. In 1909 vertrok hij als militair naar het voormalige Nederlands-Indië. Na ruim vijf en twintig jaar dienst te hebben gedaan werd hij in 1935 gepensioneerd. Vervolgens kwam hij als burger-geweermaker in dienst bij de Artillerie-construiewerkplaats. Na de soevereiniteitsoverdracht opteerde hij uit maatschappelijke overwegingen voor de Indonesische nationaliteit. In 1956 verloor hij zijn werkring en in september 1958 werd hij met zijn echtgenote op Rijksvoorschotbasis naar Nederland overgebracht. Gezien verzoekers leeftijd lijkt het uitgesloten, dat hij weder in het arbeidsproces kan worden opgenomen. Adressant is dan ook niet in staat het voor naturalisatie wettelijk verschuldigde bedrag te voldoen. Na zijn eventuele naturalisatie zal hij zijn militair pensioen hier te lande uitbetaald krijgen. In verband hiermede komt het de ondergetekende billijk voor deze verzoeker voor kosteloze naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

In artikel 2, onder 2, wordt voorgedragen de verzoeker Filippus Kiksen. Deze werd in 1938 te Djember (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker verblijft sedert juni 1958 in ons land. Als kantoorbediende verdient hij het brood.

De verzoekster Augustine Maria Lehwald, genoemd in artikel 2, onder 3 werd in 1896 te Soerabaja (Indonesië) ge-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

boren. Op 20 december 1951, derhalve binnen de termijn genoemd in de overgangsbepaling van artikel 3 van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap, diende zij een verzoek om naturalisatie in. Verzoekster verblijft sedert december 1956 in ons land. Zij is genoegzaam geassimileerd. Adressante wordt door haar kinderen onderhouden.

De verzoeker René Henricus Marks, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1914 te Mariakerke in België geboren en is van onbekende nationaliteit. Hij is sinds 1938 onafgebroken in Nederland gevestigd, ook voordien verbleef hij veelal in ons land. Verzoeker voelt zich Nederlander; zijn vrouw en kinderen bezitten reeds de Nederlandse nationaliteit. Als koopman in oude metalen voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Hendrik Mills, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1915 te Palembang (Indonesië) geboren en woont sedert 1946 in ons land. Van 1941 tot zijn komst naar hier deed hij dienst in het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. In 1951 legde verzoeker een optie/verwerpingsverklaring af ter verkrijging van de Nederlandse nationaliteit. Aan deze handeling kon evenwel geen rechtsgevolg worden toegekend. Verzoeker heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze. Als monteur-machinebankwerker verdient hij het brood.

In artikel 2, onder 6, wordt voorgedragen de verzoeker bekend als Imramsjah Ade Mochtar, die in 1919 te Padang Sidempoean (Indonesië) werd geboren. Nadat hij reeds van 1924 tot 1928 in ons land had verbleven, kwam hij in 1937 voor studie naar Nederland. Gedurende de oorlogsjaren had verzoeker een werkzaam aandeel aan het studentenverzet. In 1947 slaagde hij voor het artsen-examen, waarna hij naar zijn geboorteland terugkeerde. Van 1951 tot 1955 woonde adressant wederom hier te lande. Vervolgens was hij gedurende twee jaar als docent aan de universiteit van Soerabaja werkzaam en in december 1957 volgde zijn definitieve vestiging in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw, hij heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Als wetenschappelijk ambtenaar bij de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Gelet op het vorenstaande is de ondergetekende van oordeel dat deze verzoeker met afwijking van de wettelijke verblijfs-termijn voor naturalisatie in aanmerking kan worden gebracht. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verzoekers positie op het stuk van zijn naam te regelen.

De verzoekster Hedwig Lorette Pangkei, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1933 te Soerabaja (Indonesië) geboren. Haar moeder was van Nederlandse origine. De ouders van verzoekster werden in 1943 door de Japanse bezetter van Nederlands-Indië om het leven gebracht. In september 1956 kwam adressante naar ons land. Als steno-typiste in dienst van het Rijksinkoopbureau voorziet zij in haar onderhoud. Ook in dit geval acht de ondergetekende termen aanwezig om verzoekster met afwijking van de wettelijke verblijfs-termijn voor naturalisatie voor te dragen.

De verzoeker Jacob Pelupessij, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1910 te Magelang (Indonesië) geboren. In 1951 vestigde hij zich met zijn gezin in ons land. Verzoeker is sedert 1927 in dienst van de Koninklijke Marine; hij bekleedt de rang van bootsman. Van oktober 1956 tot april 1958 diende hij in Nederlands-Nieuw-Guinea. Zijn inmiddels meerderjarig geworden dochter Obertina wordt genoemd in artikel 2, onder 9.

Marsiti Josephine Adriana Soekardi, genoemd in artikel 2, onder 10, werd in 1933 te 's-Gravenhage geboren en heeft daar steeds gewoond. Haar moeder is Nederlandse van geboorte. Als kantoorbediende verdient adressante het brood.

Met uitzondering van de Tsjechoslowaakse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.